

Vittnesmål

Allt började i Maj när Förenade Care tog över Enebacken och företaget drog in på mat till våra boende, kyl,frys och skafferi var näst intill tomma och personalen visste inte vad vi skulle om vi ens hade möjlighet att kunna servera någon måltid till våra boende. När vi påtala det för cheferna sa dom bara , ja vad har ni? Ni kan ta ett ägg och göra pannkakor på till era boende. Det gjorde att vi i personalen blev oroliga för att boende skulle bli undernärda. Anhöriga kontakta då kommunen och för en tid fick vi ordentligt med mat i kyl,frys och skafferi.

Vi får ofta leta efter förrådsmaterial på andra avdelningar då vi inte får det vi behöver som soppsåsar, handskar , tvättlappar m.m det för det svårt att kunna utföra vårt jobb professionellt. Under sommaren fick vi veta att vår enhetschef skulle sluta och vi skulle få en ny chef.

När den nya chefen kom till oss från Malmö då började man med stora förändringar som att personal skulle byta avdelningar och ville man inte byta avdelning blev man hotad att bli uppsagd. Jag mår inte alls bra av att aldrig veta när chefen ska komma och skälla ut oss för nånting eller komma och säga att vi skall flytta oss för att det inte finns personal på andra avdelningar, det gör att vi ständigt går på helspänn och oroar mig dagligen.

Chefen står som en vakt vid stämpelklockan och kontrollerar på min fritid om jag är ombytt innan jag ska gå på mitt pass eller när jag har klivit av mitt pass, är jag ombytt skäller chefen på mig och säger att nästa gång ska du vara ombytt annars kan du se dig efter ett nytt jobb.

Jag fick veta att från mitten på september skulle vi få ett nytt schema som inte alls var bra och med heldagspass (7.30-20.30) det pratade jag med chefen om att jag har läkarintyg och ska inte arbeta så många timmar på grund av sjukdom. Chefen skulle ta och kolla över mitt intyg men har inte återkopplat till mig. Då schemat som i september inte började gälla fick vi träffa personen som har gjort våra scheman och få en frågestund om våra tankar och funderingar. Det lovades att vi som har läkarintyg inte ska arbeta långa dagar samt att alla skulle få arbeta dagpass dagen mot ledig dag/helg vilket på nya schemat som börjar gälla 30:e september inte alls stämmer med vad som lovats. Jag har dagligen ångest över att gå till jobbet och känner mig stressad för att inte göra tillräckligt för mina boende , rädsla för att chefen ska hitta minsta lilla anledning att komma och skrika på mig.

Allt det här har gjort att jag är ständigt orolig och ångest, samt svårt att sova på natten då tankarna snurrar , hur kan jag göra annorlunda, bli bättre på mitt jobb. Och på grund av att jag alltid spänner mig så har jag ständig smärta som ibland är outhärdlig och ibland lite mildare (har fibromyalgi)

Mitt största problem med att kunna utföra mitt jobb på natten är att larmtelefonen för nattpersonalen på Plan 2 är trasig och jag har fått information att den inte kommer att ersättas förrän det nya larmsystemet är installerat. Detta innebär att nattpersonalen på Plan 2 måste ha 2 larmtelefoner under natten, 1 från Össeby och 1 från Kvisslingby. På Kvisslingby finns bara 1 larmtelefon då telefon nr 2 är på villovägar/försvunnen/trasig ingen som vet var den tagit vägen. Att det bara finns 1 larmtelefon kommer innebära att batteriet i den kommer ta slut och inga larm som trygghetslarm eller rörelselarm kommer till personalen.

Jag på en avdelning och kollega på andra har nästan samma procentschema. Varför de flyttar mig till hans avdelning och honom till min? Jag önskar stanna här var jag jobbar några år sedan och alla boende gillar mig.

Fick information från Ansvar och omsorg verksamhetschef att ny schemat börjar från april. Då säger ny Forenede care verksamhetschef att det kommer från juni. Då kommer info att det är från 1 sept, då från 16/9. Efter en vecka fick vi veta att ni kan "slänga den schemat och en ny ska börja gälla från 30/9". Alla får schemat med obekväma tider - flera arbetsdagar, flera hela dagens pass eller 4,5 - 5 tim pass. En helg jobbar jag fredag kväll, lördag hela dagen 13 tim och då börjar kl.7 på söndag dagpass. När ska jag återhämta mig, laga mat att ta till jobbet, leka med min son?
Stor oro, stress och ovisshet hela sommaren och under semestern, "hur blir det, ska jag kunna jobba eller förlorar jag jobb?"

Vissa nattpersonal fick ett par pass på dagtid och nätter på olika ställe som Vallentuna eller Muskötvägen. Vissa dagpersonal får jobba några nattpass. Vad är det???

Chefer inför förändringar för snabbt, utan förklaring och mening. Kommunikation är kränkande, nedsättande, utan respekt eller empati. Vi aldrig är berömda, insatser syns inte men pytte små saker påpekas varje dag som personal protein fläska i kökets kylan. Själva gör ingenting mot stora brister och vi får ingen feedback när de åtgärdas. Vi jobbar inte mot gemensamma mål.

Det var magsjuka på avdelningen och enhetschef tillät inte personalen att gå ut på sin rast ut från avdelningen. Vi hade vår rast på tomma boendes rum och åt vår lunch på balkongen trots att det var +13 grader ute

Från juni får boende ingen cider, alkoholfri öl eller Loka, chips som boende var van med. Alltid saknas något - ost, mjölk, yogurt, bröd eller smör och vi måste ta emot boendes missnöjd och oro att det saknas mat

<p>som de gillar. Från september får vi konstiga "minut potatis" som en boende sa att det smakar som pappret.</p>
<p>Vi får glass och fruktcoctail en gång i ett par veckor så dessert är varannan dag kräm med mjölk och då kommer chefen och misstänktfullt frågar var försvinner mjölk?</p>
<p>Vi har läst Ät Upp och Sylvia hemmet utbildning och tvingas att göra prov trots allt som händer på Enebacken med boende och personal är emot utbildningskunskap och värderingar.</p>
<p>De slutade att beställa sugrör för att de är för dyra. Men visa patienter, särskilt med Parkinsons kan inte böja sitt huvud att dricka från glas eller pip mugg.</p>
<p>Spoldesinfektor gick sönder i maj och var inte ersätt så utrustning som urin flaskor inte desinfekterad i 4 mån. Det saknas ofta omlägnings material och boende med öppna sår får vänta tills det kommer och tar slut i en dag.</p>
<p>Sjuksköterskor är överbelastad och omvårdnadspersonal vänder till dem bara vid seriösa händelser som medicin förändringar eller fall vad är inte patientsäkert och inte kontinuerlig vård.</p>
<p>Enhetschefen kom några gånger och räknade hur många ägg vi kokar. Hon säger att boende inte får äta ägg varje dag. Jag upplever kontroll och press från cheferna. Vet ej vad att säga till 3 boende som äter ägg till varje frukost.</p>
<p>Den nya företaget minskade bemanning på avdelning men ger inga rutiner hur man ska göra samma arbetsuppgifter med mindre personal och inga prioriteringslistor. Personal och särskilt vikarie hinner inte att göra allt och gör sina uppgifter på sin egen bedömning eller inte alls. Då händer så att patienterna inte är duschat under 2-3 veckor, trots att vissa hade magsjuka, MRSA eller andra smittsamma bakterie. Enhetschef och verksamhetschef gör ingenting trots att man informerar muntligt om detta och skriver avvikelser om varje patient varje vecka.</p>
<p>Verksamhetschef kommer till stämpelklockan och ser att jag stämplar in med personliga kläder. Hon stoppar mig och säger på nedsättande ton att "du vet att man inte får göra så men du gjorde i alla fall"! Jag svarar ingenting. Jag blir chockad, orolig och ledsen och med sånt humör börjar mitt pass. Trots att det är ny regel och ingen förklarade varför måste vi stämpla in/ut med arbetskläder och förlora mycket sin privata tid för att gå upp/ner till våning 2 eller 3.</p>

<p>Kollega kommer ut från enhetschefs rum jätteledsen, då klagar han på ont i ryggen och slutar sitt pass tidigare. Jag är rädd att cheferna ska på mig med något och blir stressad med.</p>
<p>Verksamhetschef frågade med missnöjd och anklagande ton vad gör jag ute så tidigt när jag satt ute på bänken. Det var 10:10 och jag har redan jobbat från kl 7 på högt varv. Jag sa att morgon uppgifterna är klara och jag är på min rast. Det finns inga regler när man ska ha rast och personal bestämmer fortfarande själva.</p>
<p>Med den nya schema en personal bör ta emot rapport om 18 boende per 15 min innan nattpersonal slutar. Vilken kvalitet är det möjligt då???</p>
<p>Stödredskap är så gamla att det inte går städa. Smuts sitter kvar. Stövlar är gamla och trasiga, man blir blöt efter duschning av boende</p>
<p>Inlogningar till dokumentation system funkar ej på vår avdelning från juni så finns ingen vårdnad dokumentation i SOL 3 månader. Man kan inte läsa genomförande planer eller vad skriver andra vårdpersonal.</p>
<p>Cheferna kommer plötsligt på natten eller på helgen för att kolla vad gör vi. Man känner sig kontrollerad som i fängelse. Har kramper i magen innan arbetsdag och kan inte sova normalt...En dag är jag ledsen, nästa arg och patienter med demens läser oss som öppen bok och blir oroliga med.</p>
<p>Jag är ledsen när jag ser att sååå många mår dåligt på Enebacken. Det finns inte glädje kvar. Sjuksköterskor kommer och går varje 2 dagar – 2 månader, även läkare har slutat hos oss. Kanske är det inte personals fel???</p>
<p>Jag tycker att det har påverkat mig oerhört mycket att få semestern förstörd med att komma med schemaförslag mitt i sommaren. Det har gjort att jag har fått sömnsvårigheter samt koncentrationssvårigheter.</p>
<p>Mått dåligt över bemötandet av chefer då jag har sett kollegor må dåligt efter att ha blivit inkallade själva och då har det varit med 2 - 3 chefer tillsammans med en medarbetare.</p>
<p>Stressen över när bemanningen står vid stämpelklockan och säger vilken avdelning som det fattas personal på. Om vi förklarar hur hög arbetsbelastning som vi har så tar bemanningen med sig chefen in och ingen vågar säga ifrån. Känner att vi inte blir lyssnade på utan det blir bara högre och högre arbetsbelastning och ingen berömmar oss för våra arbetsinsatser.</p>

Bemötande från chefer/ledning och psykosocial arbetsmiljö - nuvarande chefer från Forenede Care med Susanne i spetsen upplevs vara totalt empatilösa. Nytt schema som - även om det är "lagligt" - är helt omänskligt för personalen långsiktigt. Ett exempel är flera dubbelpass från 7.30-20.30 på demensenheter där arbetet ofta är extremt påfrestande både psykiskt och fysiskt och det finns inga möjligheter att kunna gå undan förutom på schemalagd rast (om du har tur). De synpunkter personalen ombads lämna till schemaläggare inför nytt schema tycks bara ha varit ett spel för galleriet, vet inte någon som fick sina önskemål tillgodosedda öht. Har man åsikter om sitt schema, arbetsuppgifter eller arbetsmiljö visar cheferna noll intresse utan säger att det bara är att säga upp sig om det inte passar. Medarbetare tvingas med kort varsel stanna kvar efter schemalagd arbetstid för att skriva genomförandeplaner och göra utbildningar, hotas annars med arbetsvägran = skäl för uppsägning. Att vi trots allt också är människor med ett privatliv (familj, barn på dagis, husdjur...) tas ingen som helst hänsyn till. En kollega på natten berättade om en händelse när hon kom till arbetet 20 minuter(!) innan hon skulle påbörja sitt arbetspass och stämplade då in utan att ha bytt om först varpå VC Susann kommer instormande och ger henne en rejäl utskällning. Människan har då alltså suttit i sin bil ute på parkeringen i mörkret vid 21-tiden på kvällen för att ha uppsikt över stämpelklockan. Offentliga utskällningar och "tillrättavisanden" inför boende och kollegor har blivit vardagsmat. Arbetsbelastningen är orimlig, alltför många arbetsmoment (städ, tvätt, beställningar...) som vi förväntas hinna med dagligen leder till stress. Att sedan inte kunna prioritera det vi framförallt är där för att göra - dvs ta hand om våra boende - gör att i alla fall jag mår psykiskt dåligt.

Omvårdnad - Omvårdnad verkar ha blivit en bisyssla. Äldreomsorgen känns allt mer som förvaring. Omvårdnadspersonalen är med nuvarande schemaläggning 2 personer på 9 boende varav flera sk dubbelbemanningar och många med stort behov av hjälp att klara de mest vardagliga situationer, med agitation och utåtagerande beteenden samt fallrisk. Tid till att sitta bredvid och småprata, lyssna eller bara hålla handen när någon är ledsen eller orolig finns inte längre. I bästa fall hinner man ge en snabb klapp på axeln i förbifarten. Är det raster, möten eller någon kund som behöver ledsagning av personal vid tandläkarbesök/läkarundersökning osv. ersätts den ej utan då får man jobba ensam. Överlappning dag/kväll för rapportering och möjlighet för reflektion och planering saknas helt. Har man tur möter man sin kollega som slutar i omklädningsrummet och kan få en generell snabbrapport då. Omvårdnadsansvarig sjuksköterska saknas på avdelningarna så det finns ingen uppföljning för de boende, man löser bara det mest akuta pga tidsbrist och missar helt det långsiktiga. Bl a stämmer inte signeringslistor för mediciner. Omlägningsmaterial saknas vid sårvård. Teammöten/avdelningsmöten var säkert ett år sedan vi hade sist. Hur vi

regelbundet ska kunna genomföra reflektionsstunderna som krävs för Silviahems-certifieringen är en gåta.

Mat och måltider - Boende får inte mat så att det räcker. Det vi försöker beställa stryks och vi får kanske hälften så mycket vid leverans. Istället ska vi flera gånger i veckan behöva springa runt i huset för att tigga från annan avdelning (som om dom skulle ha fått tillräckligt) eller jaga matansvarig för att förhoppningsvis få tag i det som tagit slut. Det blir mycket tid som kunde ha lagts på annat och onödigt irritation från boende som inte får vad som önskas. Känns skrattretande som personal att sitta och göra kostutbildningar när man inte ges förutsättningarna att efterfölja dom. Man blir totalt uppgiven. Sorgligt att inte kunna få ett glas juice, ett kokt ägg och behöva välja mellan ost ELLER skinka på frukostmackan när man kanske önskar både och (och framförallt behöver proteinet)! Tex har vi under de senaste månaderna fått en 10 kg säck oskalad potatis varje vecka till 9 boende. Det är drygt 1,1 kg potatis/vecka/boende = 160 gram potatis/dag. Det blir 80 gram potatis per måltid. Då är potatis det de boende förväntas äta sig mätta på eftersom proteiner/sås levereras i färdiga portioner.

Jag känner mig just nu är det ett skrämmande situation på Enebacken. Nästan alla personal mår dåligt och stor oro, sover dåligt på nätterna mycket stress. De har hållit på länge med den här nya schemat och nu är det jätte dåligt schemat mer dubbel pass och man är ledig efter man har jobbat kväll vilket betyder att man kan inte vila ordentligt. De flytta personal hit och dit på orättvist sätt. Chefer bytts hela tiden och de hur som helst sin personal.

Har arbetat på Enebacken under många år. Under den tiden har flera privata företag drivit Enebacken och minst ett 20 tal enhetschefer och verksamhets chefer har under den tiden börjat sin anställning för att sen sluta lika snabbt.

Varje företag har haft sin syn på hur Enebacken ska drivas och vi personal har då fått ändrade rutiner och nya direktiv att följa. Detta har varit ett stort stress moment för personalen med alla dessa förändringar som varje företag har genomfört.

Men droppen kom nu när Förenade Care tog över Enebacken . Företaget minskar personal styrkan. Vi har varit tre personal på dagen och två på kvällen på 9 boende, nu ska vi vara 4 personal på dag/kväll på 18 boende då företaget har beslutat att slå ihop 2 avdelningar på varje vinge. Detta kommer innebära att vi får mindre tid för våra boende, då vi även ska hinna med städ ,tvätt, dokumentation, laga mat osv.

Detta innebär även att boende med en demens sjukdom kommer att lämnas ensamma då personalen behöver vara två vid en/ flera dubbelbemanningar. Detta skapar i sin tur en oro hos dom boende då det inte finns någon personal tillgänglig , vi personal är ju deras trygghet och bör finnas tillgängliga hela tiden.

Företaget har även splittrat bra fungerande personal grupper. Personal som har jobbat länge tillsammans och som gör ett otroligt fint arbete. Detta gör att personalen känner stor oro, många är ledsna och fler har valt att avsluta sin anställning. Ska det vara så? Att ett företag kan komma till Enebacken och förstöra all arbetsglädje hos personalen , för den är verkligen på botten nu.

Vi har försökt prata med chefer men blir illa bemötta. Man blir behandlad med arrogans, aggressivitet och personalen känner stort obehag att ens ställa en enkel fråga till cheferna för man vet inte hur man blir bemött.

Vi har även fått ett nytt schema som nästan alla är missnöjda med. Vi har försökt få till ett möte ang schemat men fick bara till svar att det är förhandlat och klart, trots att det står i våra avtal att schemat ska göras i samråd med personalen.

Företaget har även dragit in på maten. Dom boende får inte längre en lättöl till maten eller en loka, utan det ska nu anhöriga köpa. Vi får inga varor för att skapa efterrätter, cheferna kommer in på avdelningen för att kontrollera att vi inte kokar för många ägg till frukost till dom boende, man kommer in på avdelningarna och plockar bort dricka, smör yoghurt osv när dom anser att vi har för mycket i kylskåpet (just då) sen står vi utan i slutet. Listan kan göras lång.. Vet att det var en artikel om Enebacken tidigare i Mitt i tidningen där Roy Sundvall ,marknads och kommunikationschef på Förenade care säger att dra ner på personalen är "brukligt i branschen ". (Mitt i 2024-05-26) Hur kan det vara brukligt i branschen att dra ner på personalen? Är det inte mer brukligt att satsa på mer personal istället så våra fina boende får den tillsyn och trygghet och en värdig ålderdom som dom är så värda?

Efter att Förenade care tagit över Enebacken så är bara fokus på ekonomi det får vi personal höra hela tiden. Utåt sett ska allt se fint och bra ut, men det är inte sanningen. Sanningen är att vi personal inte hinner allt som vi egentligen ska göra. Ska vi hinna med duschar, tvätt, matlagning, kontakt med anhöriga, städ ,möten , raster osv på fyra personal/ 18 boende så innebär det att vi inte hinner lägga så mycket tid på våra fina boende och detta gör mig oerhört ledsen och även övrig personal.

Ang silvia certifikat på Enebacken, även om vi får certifikatet på Enebacken efter att vi nu har gått utbildningen så kommer vi långt ifrån att kunna arbeta efter det, det fattas för mycket personal för att kunna genomföra detta arbetssätt.

Min farhåga är nu att personalen kommer att lämna Enebacken ,denna fantastiska personal som gör ett fantastiskt arbete för våra boende. Vi orkar inte mer nu, det räcker!! / besviken och ledsen undersköterska

Har ont i magen varje dag när jag ska till jobbet. Känner stressen som aldrig lägger sig till ro. Ser ledsna kollegor varje dag som blivit tillsagda att de inte sköter sitt jobb eller blir flyttade. På kvällarna maler allt, jag sover dåligt. Jag är konstant trött. Jag hinner och kan inte göra ett bra jobb, förutsättningarna är så usla. Ingen kan. Men alla i personalen gör

sitt bästa. Och NÄR ska även jag få till mig av chefen att jag "inte sköter mitt jobb?"

När man påtalar för chef att "vi inte hinner" (underbemannade) så har svaret varit att "ni planerar dåligt och kan inte samarbeta".

Vid ett tillfälle i vintras hade vi många dementa som kommit in till kortids akut samtidigt. Det var omöjligt att genomföra ett bra arbete under dessa omständigheter och jag vände mig till en chef som föreslog att vi skulle öppna avd och låta dessa dementa, oroliga personer vistas i entrén. Endel av dessa drog ner byxorna och gjorde sina behov direkt på golvet. Anhöriga/besökare kommer in i entrén och det är dessutom en fördröjning av stängningen av dörren, vilket innebär att dessa patienter då kan smita ut eller få dörren i huvudet när den stängs. Detta skulle alltså vara istället för att ta in en extra personal. Vi fick stora säckar med blomjord till balkongerna till sommaren men blommor att plantera uteblev och balkongerna består av en naken betongplatta och solkiga möbler. Det finns inget intresse från cheferna att satsa på trivseln för boende/personal. Mängden mat/dryck är alltid i underkant och det man beställer styks från listan. Omtyckta kollegor som man har ett samarbete med flyttas plötsligt från en dag till annan permanent att jobba på annan avdelning utan förklaring. Protesterar man så blir det hot om uppsägning. Schemat som snart börjar gälla är fruktansvärt på alla sätt och känns som rent slaveri. Man har sömnproblem och magont pga allt hemsamt som händer!

Vi har nu en ohållbar situation på Enebacken , vi jobbar på korttidsenheten / växelvård , hög stressfaktor då vi inte vet bemanningsituationen för dagen ,sjuksköterskor som börjar och slutar inom kort tid . Vi får hela tiden påbörja nytt samarbete med ny ssk . Och nu fått ett schema som är fruktansvärt flera 12 tim pass varvat med 5 tim arbetsdagar och flera arbetspass på fyra veckor .

Personal blir flyttad till andra avdelningar ,och mår dåligt är det tacken för att man sköter sitt jobb Man blir påhoppad på struntsaker .Vi har inte material för att kunna sköta jobbet i omvårdnatsituationar ,man ska springa och leta och får hela tiden be om/ tigga om hygien artiklar . Hur vi mår verkar spela mindre roll ,man ska heller inte prata om det för det påverkar medarbetarna sägs det . Inte nog med personalens situation så får våra vårdtagare i dagsläget inte ens bli en lättöl till maten som dom alltid tidigare har fått .Vi får utbildning i kost / matsituationer men får ej rätt verktyg för att kunna efterleva det vi har lärt oss ,samma sak är jag rädd för när det gäller silviacertificeringen ,personal kommer ej att räcka till då vi också ska städa olika utrymmen ,laga mat ,baka ,slutstäda rum vid utflytt byte av växelvårds vårdtagare. Omvårdnad börjar bli en bisyssla på korttidsenh./ växelvård . Vi är ska väl vara ansiktet utåt för Enebacken . I dagsläget mycket dåliga förutsättningar för att göra ett fullgott arbete . Detta har lett till psykosocial ohälsa,ångest ,oro ,dålig sömn. Vi känner

att det här i grund och botten handlar om ekonomi .Våra chefer ,som konstant byts ut / kommun ska väl se till att vi får rätt verktyg och rimlig budget .

Så här tänker vi på Grind och Sundtorp

Anställd mot min vilja av Forenade care. Hjälp !!

Vi får inga möten, möten vi får blir inställda. Vi ber om riktlinjer men vi får bara höra att det kommer snart. Dem tog över verksamheten för flera månader sen. Vi får mail om vad som är förbjudet.

Det är envägskommunikation hela tiden. Vi får höra att all information finns på intranätet men ingen kan komma in, vi får inte utbildning eller information om hur det fungerar. När man kommer med information om brister och om boenden som inte får den minimum vården dem behöver som att komma upp ur sängarna, byta sina skydd och mat och vatten så får man bara höra att det blir bättre snart.

Alt så undrar dem om man vill byta jobb och säger att vi klagat. Man blir inofficiellt hotad. Man är livrädd att bli av med sitt jobb eller bli förflyttad. Ni är anställda på hela företaget säger dem. Detta innebär i flera olika kommuner.

Flera får trycksår. Går ner i vikt osv. Vi ska hjälpa dem med rehab och behålla förmågor som att gå, klä sig, äta, osv. Men det finns ingen tid, de flesta får hjälp med det absolut basala. Det är noll livskvalitet. Många går och lägger sig kl 18 och får ligga i sängen ensamma till kl 10 dagen efter med endast en tillsyn då och då och ibland knappt det eftersom det är nedskärningar på natten och ssk ska bemanna avdelningar.

Läkemedel som försvinner, fel i signeringslistor, vätske och matlistor som inte fylls i. Mat som tempas +14 grader varmt när kocken säger att det skall vara +4. Kök som inte är byggda för ändamålet, kylar och frysar som är gamla och inte till för storkök, flera boende blir dåliga i magen och då säger dem att det är magsjuka men egentligen är dem matförgiftade pga av felhantering och inkompetens ifrån personal som inte har någon som helst utbildning i livsmedelshantering.

Boende får inte vara med och bestämma vad som skall köpas in, många väljer att inte äta alls pga av matens kvalité och smak. -Vi får samma mat flera gånger i veckan, bara korv som serveras i olika former, säger dem. Mat som har försvunnit ifrån huset. Vad ska man som anställd svara våra pensionärer som bor på huset. Vi är deras vänner också. Vi umgås varje dag flera timmar. Vi får skämmas. Man vänder ut och in på sig själv för att räcka till. Vi får inte säga saker till anhöriga. Vi står och ljuger dem rakt upp i ansiktet. Vi blir hotade med att vi är ilojala mot företaget.

Dem drar ner på personal och vill att samma uppgifter skall utföras på 2 personer som på 3 personer.

Vi får springa runt och leta efter allt omvårdnads matreal. Det finns inte ens handskar väldigt ofta. På flera avdelningar bor människor som är väldigt sjuka. Vissa skriker hela nätterna, har svår ångest, vissa är aggressiva och utåtagerande, det är väldigt jobbigt psykiskt och fysiskt att jobba i den miljön. Ändå får vi flera långpass på minst 10 timmar.

Men det finns ingenstans att vila. I personalrummet finns även datorer som det skall dokumenteras på. Samt matplatser för dem som skall äta och vill småprata. Människor går in och ut. Vi får själva pussla ihop för att avdelningar skall täckas, ibland står man ensam på avdelningen. Med bara dubbelbemaningar. Personer som larmar och vill gå på toaletten. Man får säga att -jag kan inte hjälpa dig, du får kissa och bajsas i ditt skydd. Våra äldre blir så kräkta. Jag vill inte kissa på mig säger dem.

Nattpersonalen träffar inte ens ledningen utan får korta mail om hur dem ska arbeta. Det finns inga riktlinjer att gå efter. Inget ledarskap. Kommer man med frågor blir man dumförklarad och chefen undrar om vi vuxna människor inte kan komma överens själva.

Alla är trötta och mår dåligt. Det är jobbiga situationer som uppstår mellan kollegor när alla är på dåligt humör. Det är svårt när man inte får någon ledning. Man oroar sig hela tiden för nästa arbetspass. Vem ska komma och jobba, tänk om något händer. Att veta innan att man inte kan gå på larmen tillräckligt fort. Vissa får ramla, vissa får ligga törstiga eller hungriga. Det är fel på larmen och har varit i flera år, säger man till om det får vi bara höra att det är på gång att ordnas, eller ansvaret ligger hos hyresvärderna. Det finns inga larmtelefoner, på vissa telefoner kommer inte ens larmen fram.

Flera kollegor har blivit påhoppade med personliga kränkningar och rent ut sagt blivit mobbade. Vissa blir pressade att skriva under avtal när dem inte ens får tid att läsa igenom dem, eller förstår innebörden. Många kollegor slutar, sjuksköterskor som inte orkar, undersköterskor, rehab, chefer över 20 st under min tid som anställd. Varje gång någon ny börjar så frågar vi, hur länge stannar du? Man bryr sig knappt om vad någon säger för man vet att dem kommer ändå sluta snart. Jag minns inte ens namnet på alla chefer för det kommer nya hela tiden.

När det är dags för lönesamtal så har man sån ångest för det finns ingen som vet vem man är eller vad man kan. Hur man utför sitt jobb. Jag mår så dåligt, har en klump i magen varje dag. Jag är ledsen och nedstämd, irriterad och arg. Jag älskar mitt jobb och jag vill må bra. Jag vill vara glad när jag går till jobbet, kunna släppa det och gå hem när jag slutar.

Det man möts av när man börjar på morgonen är en chef som står och klockar folk som stämplar in, och när man går blir man åter igen klockad och får en nedlåtande kommentar.

Vi får nya löften om scheman flera gånger på få månader. Det är inte så lätt att ställa om hela sitt liv. Barn som kanske man har varannan vecka uppgjort efter schemat. Träningar och kurser, läkarbesök bestämda flera månader i förväg. Minst 2 veckor innan är arbetsgivarens rätt. Jaa men mänsklighet då? Vad hände med att vara en bra chef

Många anställda sover över på jobbet. Dem slutar 21.15 byter om stämplar ut och går hem. Vissa bor i andra kommuner. Är på avdelningen dagen efter kl 7 för att ta rapport av nattpersonalen. Då är det lättare att sova över på jobbet. Lägga sig på en soffa i personalrummet. Och vänta på nästa mardrömspass.

Det är tystnadskultur. Människor far illa och vi tittar på. Hjälp oss.

Jag har jobbat på Enebacken i 18 år på samma avdelning och jag har märkt en markant skillnad under dessa år med olika privata arbetsgivare hur en försämring av Enebacken gått rakt nerför. När Forenede care tog över har jag upplevt det jag inte trodde uppleva efter jobbat där i 18 år hur de placerar om kollegor som arbetat där i 18 år på samma avdelning som mår så dåligt eftersom personer absolut inte varit delaktiga i besluts som tagits. Jag har också upplevt med regeln att först vara ombytt innan stämpla in ,hur jag ska stämpla in oombytt 6.59. och mitt pass börjar 7.00 Så en viftande chef går emot mig och skäller ut mig och jag tvingas byta om så jag blir försenad med 4 minuter som dras från min lön .Jag tycker faktiskt det är ren idioti med denna regel med att stämpla in med arbetskläder på då man som personal kommer till arbetet för att faktiskt jobba .ska jag som personal på betald arbetstid ta av min fritid att byta om ?inte klokt .samt att det är ett 3 vånings plan på Enebacken och de som jobbar på plan 2 eller 3 då .?Vi har bara en stämpelklocka vid entren .Vardör inte en stämpel klocka på varje våning då ! det är en massa andra fel också för vår psykosociala arbetsmiljö men det kommer andra av mina kollegor berätta .